

ปีที่ 28 ประจำวันที่ 15 - 31 กรกฎาคม พ.ศ.2549 ราคา 10 บาท

จังหวัดเชียงราย “เข้าตา” รณว.ทบวง
ได้มหาวิทยาลัยแม่

[ตีพิมพ์ปีที่ 17 วันที่ 5-31 ธันวาคม พ.ศ. 2537]

[อ่านต่อหน้า 2]

เพื่อเทิดพระเกียรติเชียงรายคองการ “มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง”

ชาวเชียงรายคองการ “มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง” (อีกที)

[ตีพิมพ์ปีที่ 18 วันที่ 10-30 พฤศจิกายน พ.ศ.2538]

[อ่านต่อหน้า 3]

(ดูหน้า ๑)

หน้า ๑๖

มหาวิทยาลัย

(ต่อจากหน้า 1)

กรณีที่ทางรัฐบาลจะสร้างมหาวิทยาลัยขึ้นในภูมิภาคทั่วประเทศถึง 5 แห่ง เพื่อถวายเป็นพระกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในวโรกาสครองราชย์ครบปีที่ 50 จังหวัดเชียงรายก็เป็นจังหวัดหนึ่งที่อยู่ภาคเหนือตอนบน เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพสูงในหลายด้าน เหมาะที่จะสร้างมหาวิทยาลัยอีกแห่งหนึ่ง

นพ.กระแส ชนะวงศ์ รมว.ว่าการทบวงมหาวิทยาลัย พร้อมด้วยคณะ ได้เดินทางมายังจังหวัดเชียงรายเพื่อหาข้อมูลให้รัฐบาลตามที่จังหวัดเชียงรายเรียกร้องให้มีการสร้างมหาวิทยาลัย ณ ห้องประชุมศาลากลางจังหวัด วันที่ 18 ธ.ค. 2537 นพ.กระแส ชนะวงศ์ ได้เป็นประธานประชุมร่วมกับ นายคำรณ บุญเชิด พวจ. ประชุมปรึกษาหารือถึงความเป็นไปได้ในกรณีที่ จ.เชียงราย เรียกร้องให้รัฐบาลจัดสร้างมหาวิทยาลัย ร่วมกับคณะกรรมการรณรงค์การจัดตั้งมหาวิทยาลัยเชียงราย

ประเด็นแรกเหตุผลและความจำเป็นที่ต้องมีมหาวิทยาลัยเชียงรายเพราะจังหวัดเชียงรายขยายเติบโตอย่างรวดเร็วทุกด้านภายใต้แรงจุดของโครงการสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ ด้านประชากร มีอัตราเพิ่มสูงขึ้น เปอร์เซนต์ต่อปี (105 คน/ตารางกิโลเมตร) ในล้านนาตะวันออก มีประชากรถึง 1.2 ล้านคน อันดับ 2 ของภาคเหนือ รองจากเชียงใหม่เพียง 100 คน มีอัตราเกิดร้อยละ 1.5 ทำให้มีเด็กเข้าเรียนชั้น ป.1 มากกว่า 1 หมื่น 8 พันคนต่อปี เรียน ม.1 ถึง 98 เปอร์เซนต์ (เป้าหมายปี 2538 ต่อ ม.1 100 เปอร์เซนต์ และเรียนต่อ ม.4 92 เปอร์เซนต์ ในปี 2540 จะมีผู้จบ ม.6 ประมาณ 1 หมื่น หรือ 1 หมื่น 8 พันคน จากล้านนาตะวันออก มีกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ หลากหลายคิดเป็น 10 เปอร์เซนต์ของประชากรทั้งหมด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา มีนักท่องเที่ยวกว่า 7 แสนคน มีภูมิอากาศ ภูมิทัศน์ และธรรมชาติหลากหลายที่สุด เป็นตัวชูโรงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่าการเกษตร และขณะนี้กำลังจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม มีเงินเข้ามาจากต่างประเทศ เป็นอันดับ 3 ของภาค

จากเดิมเป็นอันดับที่ 19 มีมูลค่ารวมตามเกณฑ์กว่า 2 หมื่นล้านบาท เป็นที่ 2 รองจากเชียงใหม่ ประชาชนมีรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัว จาก 8 พันบาทเป็น 1

ซุ่มสายของภูมิภาค 4 เหลี่ยมเศรษฐกิจ ทั้งทางบก ทางน้ำ ทางอากาศ มีสนามบินนานาชาติ และไฮเวย์เชื่อมประเทศ พม่า ลาว จีน ฉะนั้นมหาวิทยาลัยเชียงรายจึงเป็น "หัวใจในการพัฒนาภูมิภาค 4 เหลี่ยมเศรษฐกิจ"

ความคืบหน้าของการเตรียมการให้มีมหาวิทยาลัยเชียงราย 1.) จัดตั้งคณะกรรมการเตรียมการระดับ เป็นคณะกรรมการพิเศษของ กรอ.จังหวัดประกอบด้วยภาคราชการ ภาคธุรกิจเอกชน หอการค้า สื่อมวลชน นักวิชาการ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และองค์กรเอกชนเป็นผู้ดำเนินการผลักดันประสานงานกับทบวงให้เกิดมหาวิทยาลัยเชียงรายจัดตั้งมหาวิทยาลัยเชียงรายเพื่อระดมทุนเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เป็นเจ้าของมหาวิทยาลัยพร้อมหน้ากัน เพื่อช่วยแบ่งเบาภาระหนักของรัฐบาลในทางหนึ่ง โดยเฉพาะในการให้ทุนนักเรียนที่เรียนดีมาเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยเชียงราย โดยตั้งแต่ปี 2538 เป็นต้นไป ปีละไม่ต่ำกว่า 10 ทุน ทางสภาจังหวัดเชียงราย ก็ได้มีมติจัดสรรงบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัดปีละ 8 เปอร์เซนต์ หรือ 10 ล้านบาท ติดต่อกัน 10 ปี เพื่อเพิ่มทุน 100 ล้านบาท ให้กับมูลนิธิมหาวิทยาลัยเชียงรายพร้อมรับจัดสรรที่ดินของรัฐไม่น้อยกว่า 3 พันไร่ ให้มหาวิทยาลัยเชียงราย รวมทั้งรับผิดชอบการปรับพื้นที่และ สส.เชียงรายให้งบ สส. 15 ล้านบาท 4.) ร่วมมือกับ สส.เตรียมโครงการหารายละเอียดเสนอทบวงฯ เพื่อร่าง พรบ. จัดตั้งมหาวิทยาลัยเชียงราย เนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองกาญจนาภิเษกโดยด่วน และ 5.) ศึกษาสำรวจความต้องการและความคาดหวังของประชาชนต่อมหาวิทยาลัยเชียงราย ควบคู่กับการดึงนักวิชาการสาขาต่างๆ กลับมาอยู่ในภูมิภาคนี้ เพื่อเตรียมพัฒนาด้านวิชาการของมหาวิทยาลัย

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นพ.กระแส ชนะวงศ์ ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า ยินดีรับข้อมูลจังหวัดเชียงรายพร้อมเป็นตัวแทนของจังหวัดเชียงรายที่มีข้อมูลพร้อมทุกอย่างตามนโยบายของรัฐบาลอย่างหลากหลายและนโยบายของ รมต.คนเก่าที่ได้วางนโยบายไว้ นำไปเสนอต่อรัฐบาล

ส่วนสถานที่จัดสร้างมหาวิทยาลัยนั้น ทางจังหวัดมีให้เลือกถึง 2 แห่งด้วยกัน 1.) ที่ดอยแม่ หรือดอยเทียนฟ้า อยู่ระหว่าง 2 ตำบล คือตำบลนางแล และตำบลแม่

เศรษฐกิจ ด้านประชากร มีอัตราเพิ่มสูงขึ้น เปอร์เซนต์ต่อปี (105 คน/ตารางกิโลเมตร) ในล้านนาตะวันออก มีประชากรถึง 1.2 ล้านคน อันดับ 2 ของภาคเหนือ รองจาก เชียงใหม่เพียง 100 คน มีอัตราเกิดร้อยละ 1.5 ทำให้มีเด็กเข้าเรียนชั้น ป.1 มากกว่า 1 หมื่น 8 พันคนต่อปี เรียน ม.1 ถึง 98 เปอร์เซนต์ (เป้าหมายปี 2538 ต่อ ม.1 100 เปอร์เซนต์ และเรียนต่อ ม.4 92 เปอร์เซนต์ ในปี 2540 จะมีผู้จบ ม.6 ประมาณ 1 หมื่น หรือ 1 หมื่น 8 พันคน จากล้านนาตะวันออก มีกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ หลากหลาย คิดเป็น 10 เปอร์เซนต์ของประชากรทั้งหมด ด้านเศรษฐกิจและการพัฒนา มีนักท่องเที่ยวกว่า 7 แสนคน มีภูมิอากาศ ภูมิทัศน์ และธรรมชาติหลากหลายที่สุด เป็นตัวชูโรงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว มีอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่าการเกษตร และขณะนี้กำลังจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรม มีเงินเข้ามาจากต่างประเทศ เป็นอันดับ 3 ของภาค

จากเดิมเป็นอันดับที่ 19 มีมูลค่ารวมตามเกณฑ์กว่า 2 หมื่นล้านบาท เป็นที่ 2 รองจากเชียงใหม่ ประชาชนมีรายได้ต่อหัวเพิ่มขึ้นมากกว่าเท่าตัว จาก 8 พันบาทเป็น 1 หมื่น 9 พัน 8 ร้อยบาทต่อปี เชียงรายเป็นจังหวัดนำร่องการพัฒนาทำแผนพัฒนาระดับชาติถึง 3 ครั้ง ได้แก่แผนพัฒนานำร่องของมหาดไทย ปี 2525-2529 ทั่วประเทศมีเพียง 2 จังหวัด, แผนพัฒนาจังหวัด แผนยุทธศาสตร์ 2525-2545 เป็นจังหวัดเดียวในภาคเหนือและแผนลงทุนจังหวัดเชียงราย 2537

ด้านการคมนาคม เชียงรายเป็นประตูหรือเกตเวย์การพัฒนาภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ตอนบน มีชายแดนติดกับประเทศพม่า ยาว 130 กม. ติดกับประเทศลาว 180 กม. ห่างจากชายแดนจีนเพียง 250 กม.มีแม่น้ำโขงไหลผ่านชายแดนถึง 94 กม. เป็นจุดรวมและ

ของรัฐไม่น้อยกว่า 3 พันไร่ ให้มหาวิทยาลัยเชียงราย รวมทั้งรับผิดชอบการปรับพื้นที่ และ สส.เชียงรายให้บ สส. 15 ล้านบาท 4.) ร่วมมือกับ สส.เตรียมโครงการหาราย ละเอียดเสนอทบวงฯ เพื่อร่าง พรบ. จัดตั้งมหาวิทยาลัยเชียงราย เนื่องในโอกาสเฉลิมฉลองกาญจนาภิเษกโดยด่วน และ 5.) ศึกษาสำรวจความต้องการและความคาดหวังของประชาชนต่อมหาวิทยาลัยเชียงราย ควบคู่กับการดึงนักวิชาการสาขาต่างๆ กลับมา อยู่ในภูมิภาค เพื่อเตรียมพัฒนาด้านวิชาการของมหาวิทยาลัย

เกี่ยวกับเรื่องนี้ นพ.กระแส ชนะวงศ์ ได้ชี้แจงต่อที่ประชุมว่า ยินดีรับข้อมูล จังหวัดเชียงรายพร้อมเป็นตัวแทนของจังหวัดเชียงรายที่มีข้อมูลพร้อมทุกอย่างตาม นโยบายของรัฐบาลอย่างหลากหลายและนโยบายของ รมต.คนเก่าที่ได้วางนโยบายไว้ นำไปเสนอต่อรัฐบาล

ส่วนสถานที่จัดสร้างมหาวิทยาลัยนั้น ทางจังหวัดมีให้เลือกถึง 2 แห่งด้วยกัน 1.)ที่ดอยง่อม หรือดอยเทียนฟ้า อยู่ระหว่าง 2 ตำบล คือตำบลนางแล และตำบลแม่ข้าวต้ม อ.เมือง จ.เชียงราย ระยะทางห่างจากตัวเมืองไปแค่ 10 กว่า กม.เท่านั้น เนื้อที่เป็นป่าสงวนเสื่อมโทรม ประมาณ 4,000 ไร่ และสามารถขยายเนื้อที่ได้อีกหลายพันไร่ ส่วนปัญหาที่มีชาวบ้านอยู่อาศัยนั้นมีอยู่เพียงเล็กน้อย เรื่องนี้ทางนายคำรณ บุญเชิด พวจ. บอกว่าไม่มีปัญหาแต่อย่างใด 2.)พื้นที่ดอยโตน อยู่ที่ ต.เวียงชัย อ.เวียงชัย พื้นที่ เป็นป่าสงวน มี 3,500 ไร่ และวันที่ 19 พ.ย.นี้ นพ.กระแส ชนะวงศ์ พร้อมกับคณะได้ เดินทางไปดูสถานที่สร้างมหาวิทยาลัยทั้ง 2 แห่ง เพื่อนำข้อมูลไปเสนอต่อรัฐบาลต่อไป และ นพ.กระแสกล่าวว่า "เชียงรายมีความเป็นไปได้สูงในเรื่องการจัดตั้ง มหาวิทยาลัย".

จากหน้า ๑๐ ๑๐ คิมส์ ปรากฏของ ฉบับวันที่ ๑๕-๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙

มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

(ต่อจากหน้า 1) (อีกที)

ปัจจุบันนี้การศึกษาระดับปริญญาตรีเกือบไม่มีความหมายกับการรับราชการ และทำงานด้านเอกชน เพราะปริญญาตรีมีมากกว่าสมัยก่อน เพราะเหตุนี้ผู้ที่จบปริญญาตรีจึงชวนชวายเป็นปริญญาโท-ปริญญาเอก ต่อเพื่อจะกลับมาทำงานให้มีประสิทธิภาพเพื่อบ้านเพื่อเมืองในยุค “โลกาภิวัตน์” ที่ทั่วโลกถึงกันในช่วงพริบตาเดียว

จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่กำลังเจริญเติบโตทั้งในด้านเศรษฐกิจ การค้า การท่องเที่ยว และด้านอื่นๆ บุคลากรที่จะเข้ามาทำงานในด้านพนักงานก็ดีระดับผู้บริหารก็ดี ทั้งองค์กรของรัฐฯ และเอกชน บรรดานายจ้างย่อมจะมอง “วุฒิการศึกษา” เป็นอันดับแรก ความสามารถเป็นอันดับรอง

สมัยก่อนการทำงานนั้น การศึกษาไม่สำคัญเท่าประสบการณ์ความชำนาญ เฉพาะทางและความอ่อนน้อมถ่อมตน ตลอดจนความซื่อสัตย์สุจริต ความประพฤติดี นายจ้างก็รับรับเอาไว้ ยิ่งสืบเชื้อสายที่มีความกตัญญู หรือซื่อสัตย์ก็จะได้รับพิจารณาก่อนเป็นอันดับแรก(สงสัยติดมาจากประเทศจีนโบราณ) สมัยก่อนครูที่จะทำการสอน จบป.4 ก็เป็นครูได้แล้วค่อยสอบเอาวุฒิปริญญาโท ป.6 เป็นครูใหญ่ได้สบายหากครูท่านนั้นสอนไป สอบเทียบวุฒิปริญญาโท ทีละชั้นยังเป็นผลดีกับตัวครูใหญ่ และลูกศิษย์ ตลอดจนการบริหารของโรงเรียนนั้นๆ เอง

ปัจจุบันนี้ คนยามรักษาการต้องรับจบ ม.6 อย่างต่ำ บางครั้งคนขับรถแท็กซี่ หรือรถตามบ้าน สำนักงานก็ต้องมีวุฒิปริญญาตรีพ่วงท้าย และยังเกี่ยวข้องกับชาวต่างประเทศแล้วจะมีปริญญาตรีเฉยๆ ไม่ได้ต้องแม่นในภาษาของเขาด้วย

ร้านขายของเอกชน พนักงานเดี๋ยวนี้อันจบ ป.4 ก็มักไม่ค่อยมีใครจ้าง เพราะสินค้า เครื่องอุปโภค บริโภค ล้วนแต่เป็นชื่อภาษาอังกฤษหมด ทั้งๆ ที่ผลผลิตนั้นผลิตในเมืองไทย ฝีมือคนไทย แรงงานไทย แต่เขาทำเพื่อหวังผลในการขายชาวต่างประเทศ คนไทยที่อ่านออกเขียนได้จึงไม่สามารถจะซื้อสินค้านั้นๆ ได้เพราะไม่รู้ภาษาต่างประเทศ เหตุนี้เด็กสมัยนี้จึงต้องเรียนหนัก

เยาวชนบางคน เมื่อจบม.6 แล้วก็อยากจะเรียนต่อไปจนถึงระดับปริญญา จะเดินทางไปเรียนยังต่างถิ่น พ่อแม่ผู้ปกครองก็ยังติดขัดในเรื่องปัจจัย และเรื่องอื่นนานาประการ

ประการแรก พี่น้องในครอบครัวมีน้อย ก็เท่ากับในบ้านขาดแคลนแรงงาน ถ้าหากปล่อยลูกไปเรียนก็ไม่มีใครจะมาช่วยงานภายในครอบครัว ไม่ว่าจะการทำนา ทำสวน ทำไร่ จึงไม่สามารถที่จะเรียนได้ ซึ่งปัญหานี้มีมากพอสมควรถ้าใครมีญาติก็ดีไป การใช้จ่าย โหนดค่าหน่วยกิต ค่าตำรา ค่าปากกาดินสอ ค่ากิจกรรม เสื้อผ้า อาหาร ค่าโดยสาร ค่าน้ำ ค่าไฟ และ ใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ที่จะฟังมีล้วนแต่ต้องใช้เงินทั้งนั้น

ด้วยเหตุนี้ ประชาชนหลายฝ่าย หลายอาชีพ มีความเห็นพ้องต้องกันว่า ถ้าหากในจังหวัดเชียงใหม่มีมหาวิทยาลัยเกิดขึ้นเยาวชนในจังหวัดใกล้เคียง (อีกหน่อยอาจจะมียุทธศาสตร์จากต่างประเทศก็ได้) เข้าศึกษาได้ครบทุกสาขาวิชา ก็จะเป็นผลดีกับอนาคตของเยาวชนเป็นอย่างมาก ทั้งยังเป็นการช่วยเหลือผู้ปกครองอีกทางหนึ่งด้วย

ถึงแม้ว่าในขณะนี้ทางสถาบันราชภัฏจังหวัดเชียงใหม่ได้พยายามเปิดชั้นปริญญาตรีให้นักศึกษา และผู้ที่ต้องการเพิ่มเติมวิชาเข้าศึกษา 3 สาขาหลัก คือ

ด้วยเหตุนี้รัฐบาลยุคของ นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรีในปัจจุบันนี้ (พ.ศ.2538) น่าจะได้หยิบยกเอาการจัดตั้ง "มหาวิทยาลัย" ภูมิภาคในภาคเหนือควรจะเป็นในจังหวัดเชียงราย ขึ้นมาปิดฝุ่นพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วน โดยไม่เห็นแก่ใครจะได้ประโยชน์ หรือเสียประโยชน์ และขอให้รัฐมนตรีของท่านจงพิจารณาถึงด้านภูมิศาสตร์ และเศรษฐศาสตร์ของจังหวัดเชียงราย ที่เป็นเมืองหน้าด่านชายแดนส่วนนี้ด้วยซึ่งในปัจจุบันนี้ก็ติดต่อหลายประเทศทางการค้าขายแล้วและในอนาคตนั้นแน่นอนจังหวัดเชียงรายจะต้องเป็นประตูที่เปิดไปสู่ "เศรษฐกิจ" ในประเทศ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับส่วนภูมิภาคแห่งนี้

เคยเขียนถึงหลายหนแล้วว่า จังหวัดเชียงรายนี้อพร้อมแล้วสำหรับการจัดตั้ง "มหาวิทยาลัย" ทั้งที่ดินและสัปปายะต่างๆ ที่จังหวัดอื่นไม่มี เชียงรายน้อมจนถึงระดับนี้แล้ว ทางรัฐบาลยังติดขัดในจุดไหน ไม่ยอม "พิจารณา" การจัดตั้ง "มหาวิทยาลัย" ในจังหวัดเชียงรายเสียที

กาลเวลาผ่านไปไม่ผ่านเปล่านั้นทุกอย่างให้ล่วงตามมันไปด้วย ไหนๆ รัฐบาลชุดนี้ก็มองเห็นว่า "การศึกษา" สำคัญที่สุด ก็ไม่น่าจะนั่งนอนใจ เพราะประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ก็อยากจะเห็น "มหาวิทยาลัย" เกิดขึ้นในแผ่นดินเหนือสุดยอดในสยามแห่งนี้ ในสมัยรัฐบาลชุดปัจจุบันในอนาคตประชาชนจะได้จดจำว่า มหาวิทยาลัยนั้นตั้งในสมัยใด

เหนือสิ่งอื่นใด ดวงใจของประชาชนทุกดวงนั้นอยากจะขอพระบรมราชานุญาตตั้งชื่อมหาวิทยาลัย ที่จะจัดตั้งในจังหวัดเชียงรายนี มีชื่อว่า "มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง" เพื่อน้อมรำลึกถึงพระราชปฎิธาน และพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือแม่ฟ้าหลวงที่ทรงมีต่อประชาชนชาวจังหวัดเชียงใหม่

ถึงแม้ว่าน้ำจะนองครึ่งประเทศ แต่การศึกษาหยุดนิ่งไม่ได้ ขอให้หยิบยกเอาเรื่องการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมาพิจารณาด้วย โปรดอย่าเก็บตองเรื่องไว้ใน

ผลิตในเมืองไทย ฝีมือคนไทย แรงงานไทย แต่เขาทำเพื่อหวังผลในการขายชาวต่างประเทศ คนไทยที่อ่านออกเขียนได้จึงไม่สามารถจะซื้อสินค้ามันๆ ได้เพราะไม่รู้ภาษาต่างประเทศ เหตุนี้เด็กสมัยนี้จึงต้องเรียนหนัก

เยาวชนบางคน เมื่อจบม.6 แล้วก็อยากจะเรียนต่อไปจนถึงระดับปริญญา จะเดินทางไปเรียนยังต่างถิ่น พ่อแม่ผู้ปกครองก็ยังติดขัดในเรื่องปัจจัย และเรื่องอื่นนานาประการ

ประการแรก พี่น้องในครอบครัวมีน้อย ก็เท่ากับในบ้านขาดแคลนแรงงาน ถ้าหากปล่อยลูกไปเรียนก็ไม่มีใครจะมาช่วยงานภายในครอบครัว ไม่ว่าจะการทำนา ทำสวน ทำไร่ จึงไม่สามารถที่จะเรียนได้ ซึ่งปัญหานี้มีมากพอสมควรถ้าใครมีญาติก็ดีไป การใช้จ่าย โหนดค่าหน่วยกิต ค่าตำรา ค่าปากกาดินสอ ค่ากิจกรรม เสื้อผ้า อาหาร ค่าโดยสาร ค่าน้ำ ค่าไฟ และ ใช้จ่ายเบ็ดเตล็ดอื่นๆ ที่จะพึงมีล้วนแต่ต้องใช้เงินทั้งสิ้น

ด้วยเหตุนี้ ประชาชนหลายฝ่าย หลายอาชีพ มีความเห็นพ้องต้องกันว่า ถ้าหากในจังหวัดเชียงใหม่มีมหาวิทยาลัยเกิดขึ้นเยาวชนในจังหวัดใกล้เคียง (อีกหน่อยอาจจะมียุโรปศึกษาจากต่างประเทศก็ได้) เข้าศึกษาได้ครบทุกสาขาวิชา ก็จะเป็นผลดีกับอนาคตของเยาวชนเป็นอย่างมาก ทั้งยังเป็นการช่วยเหลือผู้ปกครองอีกทางหนึ่งด้วย

ถึงแม้ว่าในขณะนี้ทางสถาบันราชภัฏจังหวัดเชียงใหม่ได้พยายามเปิดชั้นปริญญาตรีให้นักศึกษา และผู้ที่ต้องการเพิ่มเติมวิชาเข้าศึกษา 3 สาขาหลัก คือ ศิลปศาสตร์, วิทยาศาสตร์ และครุศาสตร์ ส่วนปริญญาโทนั้นทางสถาบันได้ทำการเปิดในสาขา “หัวใจการบริการการศึกษา” นั่นก็คือภาคบริหารการศึกษา นั่นเอง

แต่ในระดับปริญญาตรี ยังมีอีกหลายสาขาที่เยาวชนจะเลือกเรียนอย่างกว้างขวาง และเหมาะกับพื้นฐานแห่งนิสัยและความชอบของเขา เพื่ออนาคตของเขาและเพื่อบุคลากรของชาติจะมีประสิทธิภาพในทุกทางในอนาคต

หน้าด้านชายแดนส่วนนี้ด้วยซึ่งในปัจจุบันนี้ก็ติดต่อหลายประเทศทางการค้าขายแล้วและในอนาคตนั้นแน่นอนจังหวัดเชียงใหม่จะต้องเป็นประตูที่เปิดไปสู่ “เศรษฐกิจ” ในประเทศ อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับส่วนภูมิภาคแห่งนี้

เคยเขียนถึงหลายหนแล้วว่า จังหวัดเชียงใหม่พร้อมแล้วสำหรับการจัดตั้ง “มหาวิทยาลัย” ทั้งที่ดินและสัปปายะต่างๆ ที่จังหวัดอื่นไม่มี เชียงใหม่พร้อมจนถึงระดับนี้แล้ว ทางรัฐบาลยังติดขัดในจุดไหน ไม่ยอม “พิจารณา” การจัดตั้ง “มหาวิทยาลัย” ในจังหวัดเชียงใหม่เสียที

กาลเวลาผ่านไปไม่ผ่านเปล่ามันกลืนทุกอย่างให้ล่องตามมันไปด้วย ไหนๆ รัฐบาลชุดนี้ก็มองเห็นว่า “การศึกษา” สำคัญที่สุด ก็ไม่น่าจะนั่งนอนใจ เพราะประชาชนในจังหวัดเชียงใหม่ ก็อยากจะเห็น “มหาวิทยาลัย” เกิดขึ้นในแผ่นดินเหนือสุดยอดในสยามแห่งนี้ ในสมัยรัฐบาลชุดปัจจุบันในอนาคตประชาชนจะได้จดจำว่า มหาวิทยาลัยนั้นตั้งในสมัยใด

เหนือสิ่งอื่นใด ดวงใจของประชาชนทุกดวงนั้นอยากจะขอพระบรมราชานุญาตตั้งชื่อมหาวิทยาลัย ที่จะจัดตั้งในจังหวัดเชียงใหม่ มีชื่อว่า “มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง” เพื่อน้อมรำลึกถึงพระราชปฎิธาน และพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี หรือแม่ฟ้าหลวงที่ทรงมีต่อประชาชนชาวจังหวัดเชียงใหม่

ถึงแม้ว่าน้ำจะนองครึ่งประเทศ แต่การศึกษาหยุดนิ่งไม่ได้ ขอให้หยิบยกเอาเรื่องการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นมาพิจารณาด้วย โปรดอย่าเก็บตองเรื่องไว้ในลิ้นชักเงิบเฉย แล้วปล่อยให้ประชาชนรอคอยปีแล้วปีเล่า จนในที่สุดกาลเวลาผ่านไปๆ ก็คงยังเป็นเพียงความหวังเท่านั้น รัฐบาลไม่ยอมสนองความต้องการทางการศึกษาของเยาวชน ประชาชน ในท้องถื่นชายแดน แห่งนี้ไม่ทราบว่าคุณคิดห้วงเยาวชนไหม!

บรรณาธิการ